

vzdignjen v plemeniti stan. Z njegovo lepo hčerjo „Mimi“, ki se je na Dunaji odgojevala, poročil se je častnik cesarske garde, grof Mamek s Tirolskega, še predno je bil oča plemenitaž. Zdaj še živé na Dunaji: oče, hči Amalija in dva sinova, od teh je Henrik poročen z baronovko Dingelstädt; tretji sin Jean pa je rentier v Trstu.

Fr. Šumi.

Slovenščina v 15. stoletju. Med starimi knjigami farnega arhiva Kranjskega, ki so bile na ogled postavljene v bivši deželni razstavi v Ljubljani, nahaja se tudi evangelistarij, pisan na pergamenu. Na zadnjem listu te knjige je razven neke znane latinske himne zapisan sledeči načrt homilije v slovenskem jeziku:

„Kaye nam preti seni sastopity kyr ye sa našega gospudy tekla, tu ye sy eden sakotery tshlovcek kyr nych gryche geryvaja te istry sa nasega gospody teka ymuga prose ab nych tshyr kyr ye obyeta stem chuditschem, tu ye nega dusitza, taye obyeta istim naglaicnich grichem taku ye nam prositi ynu sa nasemo gospodi iz vlissem ny ynu iz pravo andochto moliti ab nassa tshir tu ye nasa dusitza ta ye an lediga od nych gricho ynu ye pelay posem slabem lebn tu vetsno gnado kyr nikoli gantza yma, amen.“

Po pisavi se dá soditi, da so te vrstice zapisane bile v 15. stoletju, in po jeziku, da je pisatelj moral biti Nmec ali Italijan. Knjiga je prišla prej ko ne iz Zatiškega samostana v Kranjski arhiv.

A. K.

Nova knjiga Trubarjeva. „Ljubljanski Zvon“ je v svojem 7. letošnjem zvezku str. 478. objavil novo bibliografično najdbo, češ, da se je „do zdaj neznana knjiga Trubarjeva“ našla letošnjo pomlad v vseučiliški knjižnici v Gradcu; tej knjigi naslov je CATEHISMVS SDVEIMA ISLAGAMA i. t. d. — To nekoliko netočno poročilo je prinesel potem tudi hrvaški Vienac v svoji 29. št. str. 476. — Na to pa se je v naslednji 30. št. rečenega lista str. 492. oglasil g. Ivan Milčetić iz Varaždina z naznanilom, da je tudi on, „putujući jesenskih praznika 1882. po primorskih stranah, našao jedan primjerak istoga djela (sc. Catechismus s dveima islagama) dakle nješto prije, nego li je nadjen onaj u Gradcu“ — Zdi se nam, da se ne treba naticati o tem, kateri izvod je bil prej najden, graški ali Milčetićev; dovolj bodi, da sta se našla. — Povedano bodi le to, da je bilo Zvonovo poročilo netočno v tem, ka pravi: da se je našla knjiga letošnjo pomlad. — Le poročevalec Zvonov jo je zasledil stoprav letošnjo pomlad (t. j. bilo mu je o njej povedano): knjiga se je našla pa že mnogo prej; dokaz temu, da jo je g. prof. Krek v svoji razpravi: „O novoslovenskem rokopisu zgodovinskega društva koroškega“ (Kres I. 1881., št. 3., str. 179. opazka 4.) že citiral. — Ob enem bodi omenjeno, da treba bibliografičnih starin najdbo markantneje poudarjati nego se je to v dotični Kresovi opazki zgodilo, kajti ni ga kmalu tako paznega čitatelja, ki bil zasledil, da je ondu govorjenje o kaki novi Trubarjevi knjigi. — Važno pa je vendar, da se kaj tacega razširi — in „Zvonovo“, če tudi v rečeni točki netočno poročilo, imelo je le ta namen, dotično najdbo razglasiti. Ob enem javlja g. Milčetić v rečenem naznanilu, da je dobil več družih knjig iz dotične dobe, n. pr.: